

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudkyně JUDr. Hany Veberové a JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **GDI Technology, s.r.o.**, IČO: 052 63 000
sídlem Tkalcovská 874/3a, Brno - Zábřovice
zastoupený advokátkou JUDr. Monikou Novotnou
sídlem Platněřská 191/2, Praha 1

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 8. 2020, č.j. 39822/2020-900000-311

takto:

- I. Návrh na přerušení řízení se zamítá.
- II. Žaloba se zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 8. 2020, č.j. 39822/2020-900000-311, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 26. 7. 2019, platební výměr na úrok z prodlení č.j. 478315/2019-510000-41 (dále jen „platební výměr“), kterým byl žalobce vyrozuměn o předpisu úroku z prodlení ve výši 17.756 Kč. Úrok z prodlení byl stanoven na základě platební povinnosti doměřené dodatečným platebním výměrem Celního úřadu pro Jihomoravský kraj ze dne 17. 7. 2019, č.j. 74160-33/2019-530000-51 (dále jen „dodatečný platební výměr“).

Žaloba

2. Žalobce konstatoval, že napadenému rozhodnutí předchází rozhodnutí žalovaného o clu. Žalobci bylo dodatečným platebním výměrem ze dne 17. 7. 2019 dodatečně vyměřeno antidumpingové clo. Tento dodatečný platební výměr byl potvrzen rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 8. 2020, č.j. 1482-13/2020-900000-311. Žalobce uvedl, že podal proti rozhodnutí o clu žalobu u Krajského soudu v Brně. Zde dotčenou žalobou podanou u Městského soudu v Praze napadá rozhodnutí o úrocích, když nezákonnost napadeného rozhodnutí o clu je důvodem nezákonnosti napadeného rozhodnutí o úrocích z prodlení.
3. Žalobce v žalobě shrnul průběh celního řízení. Žalobce rozvádí důvody, ze kterých vyplývá, proč je původní rozhodnutí o clu nezákonné. Dle žalobce bylo nezákonným postupem celních orgánů, když ve věci dotčené zboží zařadili pod kód 7304 29 10 20 (tvrzení celních orgánů) a nikoliv pod kód 7304 29 10 80. Žalovaný své rozhodnutí postavil na skutečnosti, že žalobce nesplnil svoji důkazní povinnost. Stanovení hodnot CEV dovodil z tabulek zaslaných ruskými orgány, aniž jakkoliv ověřoval jejich pravdivost a aniž by prokázal, že se údaje vztahují ke zboží, které bylo dovezeno žalobcem. Nadto žalobce upozorňuje, že v současné době neexistuje konkrétní vzorek předmětného zboží, který by bylo možné podrobit chemické analýze. Zároveň ale žalobce nebyl v průběhu řízení upozorněn na nutnost zajistit takový vzorek. Dále žalobce tvrdí, že neexistuje norma, která by závazně stanovila (prokazovala) chemické složení materiálu splňujícího požadavky ruské pevnostní normy GOST 632-80, a neexistuje ani důkaz prokazující, že tabulka s chemickým složením se vztahuje ke zboží vztahujícímu se k celní deklaraci MRN 18CZ5100001CA9UWU3.
4. Ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalobce namítá obecně jeho nezákonnost, kterou odvozuje od nezákonnosti rozhodnutí o dodatečném vyměření cla a konstatuje, že žalobu proti napadenému rozhodnutí o úrocích podává z důvodu opatrnosti a právní jistoty.

Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě upozornil, že žaloba obsahuje totožný text jako žaloba proti rozhodnutí o dodatečném platebním výměru, kterým bylo doměřeno clo. Žalovaný má za to, že žaloba není důvodná. Napadené rozhodnutí je v souladu s platnými právními předpisy, je přezkoumatelné a žalovaný v jeho odůvodnění jasným a srozumitelným způsobem vysvětlil důvody výroku rozhodnutí. Důvody žaloby se zcela mýlí se žalovaným rozhodnutím. Prvoinstanční rozhodnutí (platební výměr na úrok z prodlení) je deklaratorním rozhodnutím, které vychází z evidence cla. Důvodem jeho vydání byly změny v evidenci cla způsobené doměřením cla. Ve vztahu k žalobci toto rozhodnutí nezaložilo žádnou novou povinnost, která by neexistovala před jeho vydáním.

6. Úrok z prodlení vzniká a roste ze zákona, resp. přímo na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, ve znění pozdějších předpisů (dále „celní kodex“). Předpis úhrady úroků z prodlení je zákonem založenou povinností automaticky aktivovanou splněním podmínek daných zněním čl. 114 celního kodexu. Úrok z prodlení vždy narůstá při splnění podmínek daných celním kodexem, stejně jako nabíhá jeho splatnost. Vůči žalobci se účinky této platební povinnosti projeví až s doručením prvoinstančního rozhodnutí. Prvoinstančním rozhodnutím byla deklarována zákonná povinnost.
7. Obecně musí být z obsahu platebního výměru na úrok z prodlení zřejmé, za jaké období a z jakého nedoplatku na cle byl úrok vypočten a v jaké výši. Prvoinstanční rozhodnutí tyto podmínky splňuje, byla jím deklarována (oznamována a konkretizována) již existující povinnost a její výše (17.756 Kč). U prvoinstančního rozhodnutí mohl žalovaný z logiky věci přezkoumat pouze to, zda skutečně existuje dodatečný platební výměr, kterým byla povinnost úhrady cla žalobci sdělena (existuje), zda dodatečný platební výměr vychází z výsledků kontroly po propuštění zboží (vychází) a zda je výpočet úroků z prodlení v souladu se zákonem (je). Proti řešení žádné z těchto otázek žalobce nebrojil.
8. Deklaratorně předepsaný úrok z prodlení za nesplnění platební povinnosti je obligatorním příslušenstvím cla a sleduje jeho osud. Právě proto bude mít výsledek řízení o žalobě proti rozhodnutí o potvrzení dodatečného platebního výměru před Krajským soudem v Brně zásadní vliv na obsah žalovaného rozhodnutí, a měl by ho i tehdy, pokud by žaloba proti žalovanému rozhodnutí nebyla vůbec podána. Pokud by byl v řízení o žalobě proti rozhodnutí o potvrzení dodatečného platebního výměru zrušen i samotný dodatečný platební výměr, případně dodatečný platební výměr na základě výsledků řízení o žalobě zruší sám žalovaný, žalované rozhodnutí bude zrušeno z úřední povinnosti.

Replika žalobce

9. Žalobce konstatoval, že zde dotčené řízení se týká rozhodnutí o úrocích, které souvisí s rozhodnutím o clu. Žaloba na zrušení tohoto rozhodnutí byla žalobcem podána toliko z důvodu opatrnosti. Žalobce si je vědom přetížení správních soudů i Nejvyššího správního soudu a je mu známa realita délky doby řízení před správním soudem i Nejvyšším správním soudem. To však s sebou dle žalobce nese obavu, aby bylo rozhodnutí o žalobě proti rozhodnutí o clu vydáno v době, kdy bude možné zrušit rozhodnutí o úrocích. Za dané situace je možné řízení o žalobě proti rozhodnutí o clu přerušit do doby pravomocného skončení řízení vedeného u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 62 Af 56/2020.

Obsah správního spisu

10. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že platebním výměrem ze dne 26. 7. 2019, č.j. 478315/2019-510000-41, byl Celním úřadem pro hlavní město Prahu žalobce vyrozuměn o předpisu úroku z prodlení za období od 7. 8. 2018 do 17. 7. 2019 v celkové výši 17.756 Kč. Úrok je stanoven za základě platební povinnosti doměřené rozhodnutím ze dne 17. 7. 2019, č.j. 74160-33/2019-530000-51, ve výši 515.778 Kč. Úrok z prodlení je stanoven dle čl. 114 odst. 2 celního kodexu za dobu ode dne vzniku celního dluhu do dne oznámení celního dluhu. Výše úroku z prodlení se rovná ročně repo sazbě vyhlášené Českou národní

bankou zvýšené o dva procentní body. V odůvodnění je uvedeno, že platební výměr je vydán v souladu s čl. 114 celního kodexu k vyměření platební povinnosti.

11. Proti uvedenému platebnímu výměru podal žalobce odvolání. Žalobce nesouhlasí s předpisem úroků z prodlení z doměřené povinnosti, protože považuje výrok o doměření povinnosti za nesprávný. O odvolání bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 7. 8. 2020, č.j. 39822/2020-900000-311, tak, že odvolání bylo zamítnuto a odvoláním napadený platební výměr na úrok z prodlení byl potvrzen. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shrnul skutkový stav věci a popsal charakter a význam rozhodování orgánů celní správy ve věci úroků z prodlení při správě cla. Platební výměr na úrok z prodlení je deklaratorním rozhodnutím celního úřadu, které nezakládá ve vztahu k jeho příjemci žádné nové povinnosti, které by neexistovaly před jeho vydáním. Úrok z prodlení vzniká a roste ze zákona, resp. přímo na základě celního kodexu tehdy, když není včas splněna platební povinnost vyplývající z celního dluhu (čl. 114 odst. 1 celního kodexu) nebo pokud celní dluh vznikl na základě ust. čl. 79 nebo 82 celního kodexu anebo je oznámení celního dluhu výsledkem kontroly po propuštění zboží (čl. 114 odst. 2 celního kodexu), tak jako v projednávaném případě. Předpis úhrady úroků z prodlení je proto zákonem založenou povinností, která je automaticky aktivována splněním podmínek, a to za každý den, po který nebyly povinnosti vyplývající z celního kodexu plněny nebo splněny. Úrok z prodlení proto vždy narůstá při splnění podmínek daných zákonem (zde celním kodexem), stejně jako nabíhá jeho splatnost. Avšak vůči konkrétní osobě se účinky této platební povinnosti projeví až tehdy, když jí příslušný celní úřad doručí platební výměr na úrok z prodlení (v podstatě ji vyzve ke splnění povinnosti vzniklé ze zákona). Jinými slovy, platebním výměrem na úrok z prodlení se deklaruje zákonná povinnost a současně i splnění podmínek pro předpis úroku, od nichž se konkrétní výše úroku odvíjí. Uložení povinnosti úhrady úroků z prodlení a stanovení jejich výše není založena na dokazování a na hodnocení konkrétních skutečností, povinnost úhrady nabíhá automaticky při splnění konkrétních podmínek daných celním kodexem.
12. Žalovaný se také zabýval možnými liberačními důvody pro upuštění od přepisu úroků z prodlení, ale shledal, že žádný z těchto důvodů není v tomto případě naplněn. U zde dotčeného deklaratorního rozhodnutí může odvolací orgán z logiky věci k námitkám ověřovat pouze to, zda existuje rozhodnutí, kterým byla povinnost úhrady cla odvolateli sdělena, zda byla povinnost úhrady cla uložena na základě výsledků kontroly po propuštění zboží nebo, zda celní dluh vznikl na základě čl. 79 nebo 82 celního kodexu a zda se úroky z prodlení počítaly v souladu se zákonem. V daném případě není sporu o tom, že dodatečným platebním výměrem bylo rozhodnuto o stanovení cla ve výši 515.778 Kč na základě výsledků kontroly po propuštění zboží, že celní dluh (povinnost úhrady cla) vznikl v daném případě již dne 7. 8. 2018 a že dodatečný platební výměr byl odvolateli řádně doručen prostřednictvím datové schránky dne 17. 7. 2019 (oznámení celního dluhu). Odvolatel tedy byl v prodlení 345 dnů, o tom rovněž nejsou žádné pochybnosti. Vzorec pro výpočet úroku z prodlení byl v projednávaném případě aplikován podle aktuální sazby platné první den příslušného kalendářního měsíce. Úrok z prodlení ve výši 17.756 Kč byl v napadeném rozhodnutí deklarován ve výši, která odpovídá jak stavu věci ke dni vydání napadeného rozhodnutí, tak stavu věci ke dni vydání tohoto rozhodnutí. Žalovaný upozornil, že deklaratorně předepisovaný úrok z prodlení za nesplnění platební povinnosti je obligatorním příslušenstvím cla a sleduje jeho osud. Pokud by došlo ke zrušení dodatečného platebního výměru, napadené rozhodnutí by bylo zrušeno z úřední povinnosti.

Posouzení důvodnosti žaloby

13. Městský soud v Praze přezkoumal na základě žaloby napadené rozhodnutí z hledisek žalobou uvedených, neboť jejich rozsahem je soud vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“), a po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Podle § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud bez nařízení jednání, když účastníci řízení vyslovili s takovýmto postupem souhlas.
14. Soud považuje za vhodné konstatovat, že není sporu o tom, že řízení o vyměření cla bylo pravomocně skončeno a že žalobci bylo pravomocně dodatečně vyměřeno antidumpingové clo ve výši 515.778 Kč, a to rozhodnutím Celního úřadu pro Jihomoravský kraj ze dne 17. 7. 2019, č.j. 74160-33/2019-530000-51 ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 8. 2020, č.j. 1482-13/2020-900000-311. Tato rozhodnutí nejsou předmětem řízení v této věci. Žaloba proti tomuto rozhodnutí je vedena u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 62 Af 56/2020.
15. Žalobou napadeným rozhodnutím v této věci je rozhodnutí ve věci předsání úroku z prodlení, k jehož předsání došlo proto, že správní orgány dospěly k závěru, že nebyla v zákonem stanovené lhůtě splněna doměřená platební povinnost a vznikl celní dluh. Od předmětu řízení se pak odvíjí i rozsah přezkumné činnosti soudu. Přezkum rozhodnutí ve věci předsání úroku z prodlení je limitován, v rámci tohoto přezkumu se lze zabývat například otázkou, zda měl být úrok předsán, zda se tak stalo ve správné výši a za relevantní dobu. Soud nepřezkumává předcházející rozhodnutí, kterými byla platební povinnost stanovena.
16. Z obsahu podané žaloby vyplývá, že jediným argumentem žalobce je námitka o tom, že dodatečný platební výměr o doměření cla je nezákonný a namítá konkrétní vady tohoto původního rozhodnutí o clu. Otázku správnosti doměření cla ani procesní postup v rámci řízení o clu však nepřísluší soudu posuzovat v řízení, jehož předmětem není rozhodnutí o doměření cla, nýbrž předsání úroku. Proto se soud těmito námitkami nezabýval, ani žalovaný se v napadeném rozhodnutí nezabýval přezkumem dodatečného platebního výměru, kterým bylo clo doměřeno.
17. V této souvislosti je nutno poukázat na již ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, ze které vyplývá, že v případě, kdy je předmětem přezkumu rozhodnutí o sdělení úroků za pozdní zaplacení daně, nelze úspěšně namítat, že napadené rozhodnutí je nezákonné proto, že daňová povinnost byla dle názoru žalobce stanovena neoprávněně, pokud nebylo pravomocné rozhodnutí ukládající daňovému subjektu zaplatit daň předsaným způsobem zrušeno (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.5.2008, č.j. 8 Afs 161/2006-93). To znamená, že v rámci řízení o přezkumu rozhodnutí o úroku z prodlení s úhradou daně nelze úspěšně napadnout samotnou daňovou povinnost (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 4.10.2018, č.j. 10 Afs 15/2017-37).
18. Závěr o tom, že přezkum rozhodnutí o vyměření daně není předmětem řízení o žalobách na přezkoumání rozhodnutí, kterým byl vyměřen úrok z prodlení, vyplývá i z usnesení Ústavního soudu ze dne 17.7.2019, sp.zn. III. ÚS 4034/18.
19. Výše uvedené závěry platí i ve vztahu k napadenému rozhodnutí, neboť povaha institutu úroků z prodlení z celního dluhu je shodná s povahou institutu úroku z prodlení

s placením daně, když podle § 2 odst.3 písm. a) daňového řádu (zákon č. 280/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů) se daní rozumí i clo.

20. Rozhodnutí o vyměření cla je samostatným rozhodnutím, ve vztahu k němuž platí, stejně jako ke všem rozhodnutím správního orgánu, presumpce správnosti do doby, než je takovéto rozhodnutí zákonem předepsaným způsobem zrušeno. Pokud ke zrušení rozhodnutí o vyměření cla nedojde, je nutno z tohoto rozhodnutí vycházet. Povinnost platit úrok z prodlení nezakládá správní orgán vydáním platebního výměru. Platební výměr na úrok z prodlení je pouhým deklaratorním rozhodnutím, kterým správní orgán vyrozumívá dlužníka o výši předepsaného úroku k datu uvedenému v platebním výměru.
21. Z výše uvedeného vyplývá, že žalobními námitkami, ve kterých žalobce projevuje nesouhlas s vyměření cla, se soud v rámci žaloby v této věci nemůže zabývat. Tyto námitky může vyhodnotit soud v rámci řízení, které je vedeno u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 62 Af 56/2020, pokud byly v žalobě namítány a tvrzeny. Také pro soud platí presumpce správnosti rozhodnutí, kterými byla žalobci celní povinnost vyměřena, a to do té doby, dokud nedojde k jejich zrušení zákonem předepsaným způsobem.
22. S ohledem na to, že ve vztahu k nyní napadenému rozhodnutí žalobce jen v obecné poloze namítal jeho nezákonnost z důvodů nezákonnosti rozhodnutí o doměření cla, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, protože zákonnost či nezákonnost rozhodnutí o dodatečném doměření cla mu nepřísluší v této věci posuzovat. Proto soud žalobu dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
23. Soud závěrem zdůrazňuje, že úrok z prodlení, jakožto příslušenství celního dluhu, sleduje osud cla. Neexistuje-li platební povinnost ve vztahu ke clu, nemůže existovat ani úrok z prodlení, který je s ní spojen a sleduje její osud (viz obdobně např. rozsudek NSS ze dne 2.8.2018, č.j. 10 Afs 66/2018-46, rozsudek ze dne 22.1.2015, č.j. 1 As 221/2014-35, rozsudek ze dne 23.4.2015, č.j. 6 As 126/2014-44). Pokud by soud řízení o žalobě, kterou je napadeno samotné rozhodnutí o doměření cla, dospěl k závěru, že žaloba je důvodná a rozhodnutí o doměření cla zrušil, pak by úrok z prodlení sledoval osud tohoto cla. Pokud by Krajský soud v Brně shledal, že clo bylo doměřeno v souladu se zákonem a žalobu by zamítl, nemohl by zdejší soud ani v tomto případě napadené rozhodnutí a platební výměr ve věci předepsání úroku z prodlení zrušit z důvodu, které namítá žalobce, a to s ohledem na výše uvedené. S přihlédnutím k této skutečnosti neshledal soud důvody pro to, aby vyčkal svého rozhodnutí do doby, než bude soudem rozhodnuto ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 62 Af 56/2020, tedy neshledal důvody pro přerušení řízení. Proto návrh žalobce na přerušení řízení zamítl.
24. Pro úplnost soud uvádí, že žalobce v textu žaloby uvádí nesprávná označení správních rozhodnutí, tato skutečnost neměla vliv na projednatelnost žaloby.
25. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu nárok na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému správnímu orgánu náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 16. dubna 2021

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu